

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 138.

Tenite Session.

42de Møde.

Tredagen den 2den December.

(Fortf.)

Rindberg: Jeg vil dog tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa den overordentlige Forskiel, der er paa Indtægterne af Kongeriget Danmarks Activer og de øvrige Statsdeles, som er opført i § 5. Det er nemlig i Udvalgets Betænkninger paa Side 243, nederst paa Siden, oplyst, at den hele Renteindtægt for Kongeriget Danmark vil udgjøre 238,080 Rbd., hvormod, saaledes som den næste Side viser, Renten for de slesvigiske Activer for bemeldte Aar ikke kunne anslaaes høiere end til 15,000 Rbd., og paa den følgende Side, 247, er det angivet, at Renten af de holsteenske og lauenborgske Activer for næste Finantsaar ikke kunne anslaaes til høiere end til 9000 Rbd. Naar man altsaa sammenstiller Kongerigets Andeel med hvad de slesvigiske udgjøre, c. 15,000 Rbd., og de holsteenske og lauenborgske, der kun udgjøre 9000 Rbd., mener jeg rigtignok, at Kongeriget er i meget høi Grad prægraveret ved at skulle have saadant Fællesskab med Hensyn til Indtægterne af Activerne. Imidlertid skal jeg, efterat have meddeelt denne Oplysning, ikke begjære Afstemning over mine Vædringsforslag for ikke at spille Tiden, men jeg har dog ikke villet holde denne Bemærkning tilbage.

Finantsministeren: Jeg maa antage, at Forslaget nu er frafaldet; men, da de af den sidste ærede Taler givne Oplysninger vedkomme Gjenstande, som ogsaa ere under Forhandling, skal jeg gjøre opmærksom paa, at hans Oplysninger ikke ere rigtige, og at der ikke deraf kan udledes det Resultat, som den ærede

Forslagsstiller har troet, der kunde udledes. Jeg troede det uforødent nærmere at oplyse, at det er en aldeles tilfældig Omstændighed, at Activerne betegnes efter de Statsdele, hvor de for Diebliffet ere placerede, og at man deraf paa ingen Maade kan udlede det Resultat, at Activerne skulde mere vedkomme den ene Landsdeel end den anden.

Rindberg: Da kan jeg ikke ret forstaae, hvorfor den ærede Finantsminister netop har brugt den Fremgangsmaade at fremsætte det som Noget, der særligt vedkommer Kongeriget, Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg hver for sig; thi da maatte det jo være Noget, som skulde falde sammen. Kan det gaae an i Finantsloven at anføre, hvad der særligt er Indtægt for Kongeriget, for Slesvig og for Holsteen-Lauenborg, troer jeg, at Finantsministeren, just ved at stille det saaledes, har gjort det begribeligt for Alle, at der har været Grund til at opføre det saaledes.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand overseer, at det staaer ikke i Lovtexten. I Oplysningerne er der skjelnet mellem de forskellige Landsdele, hvorfra de forskellige Indtægtskilder flyde paa samme Maade. At nogle Activer ere betegnede som vestindiske, er, fordi de paagjældende Obligationer ere udestaaende i Genindien, men deraf kan Ingen uddrage den Sætning, at de skulde tilhøre Vestindien eller være særegne Indtægter, som Vestindien har, som skulde regnes det forløbs tilgode.

Formanden: Maa jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, hvilke Forslag det er hans Mening at tage tilbage? Er det ikke Forslagene under Nr. 3, 4 og 5 (Rindberg: Jo).